درد

دويمه شعري ټولگه

جمال ناصر اصولي

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

دویمه شعري ټولګه

شاعر: **جمال ناصر اصولي**

چاپکال: **۱۳۹۸ل/ ۲۰۲۰ز**

خپرندوی: **جمال ناصر اصولي**

چاپشمېر: **۲۰۰۰ ټوکه**

ډیزاین: **هدایت الله ناصري**

چاپځی: **اسد دانش مطبعه- کابل/ ۰۷۸۸۰۴۲۸۲۱**

(c) ketabton.com: The Digital Library

نیولیک

څو خبرې ٦
ژوند ٩
مېین ١١
درد ١٢
ما او تا مینه کړې ١٣
ژاړي ١٥
خوب ١٦
ګډې وډې ١٧
څنګه ومنم چې نه یې؟ ١٨
درد ٢٢
انسان ٢٣
توبه ٢٥
ګډې وډې ٢٧
غزل ٢٨
قاضي ٢٩
تورکی ٣٠
ژوند ماسره مینه کوله ٣١
لوبه ٣٣
لویه خدایه ٣٤
دنیا ٣٧
لویي ٣٨
غزل ٣٩
ګډې وډې ٤٠
پښتونه ٤١

(c) ketabton.com: The Digital Library

دار ٤٣
کافر.. ٤٤
ګډې وډې ٤٥
خبرې ٤٦
وجدان ٤٧
ګډې وډې ٤٨
ګډې وډې ٤٩
کمزوري ٥٠
انګېزه ٥١
ناځي ٥٢
غزل ٥٣
غليم ٥٤
پښتانه.. ٥٥
دنيا ٥٦
ناوکۍ ٥٧
ناروا وې.. ٥٨
غزل ٥٩
ګډې وډې ٦٠
د نن شاعران ٦١
افغان.. ٦٥
سوی ٦٦
خپل نه منو ٦٧
ګډې وډې ٦٨
غزلګوټې.. ٧٠
کتاب ٧١
ګډې وډې ٧٢
مينه ٧٣
مانا ٧٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

گډې وډې ۷۵
بې وفا ۷۶
روژه ۷۷
گډې وډې ۷۸
غزل ۷۹
لار ۸۰
غزل ۸۱
غزل گوټی ۸۲
گډې وډې ۸۳
يوالی ۸٤
گډې وډې ۸۵
هسې يو چا ته! ۸٦
د رڼا مورکۍ تياره شوه ۸۷
د پنجوايي د شهيدانو په وير کې ۸۹
صحرا ۹۰
غزل ۹۲
غزل ۹٤
غزل ۹٦
ادماما ۹۹
زمانه ۱۰۰
ژوند ۱۰۳
لنډ ژوندليک ۱۰٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځو خبرې

د لوی او بخښونکي څښتن ^(ج)^ په نامه

هېڅ یوه خبره بې انګېزې له خولې نه وځي. د هرې خبرې بنسټ د یوه هدف له پاره جوړېږي او تر ژبو رارسیږي. همدا ده چې ژبه د پوهولو او راپوهولو له پاره کاروو تر څو د ژوندانه له پاره لاره پرې پیدا کړو. الله^(ج)^ په سورت الروم ۲۲ آیت کې فرمایي:

ژباړه:او د هغه له نښانو څخه د آسمانونو او ځمکې پیدایښت او ستاسې د ژبو او رنګونو بېلابېلوالی دی. په باوري ډول په دې کې د پوهانو له پاره ډېرې نښانې دي.

لوی رب ج انسانان په قومونو، رنګونو او ژبو ویشلي دي تر څو یې د یو بل سره توپیر وشي. هدف دادی، چې د نړۍ هره ژبه د قدر وړ ده، باید چې د حاکمو له خوا کار ورته وشي. او د ژبې اړوندو ویونکو باندې حق لري چې وایې وري، ویې لولي او ویې لیکي، ترڅو یې حق آدا شوی وي.

په افغانستان کې حاکمانو خو پښتو ته تر ډېره بریده شا اړولې ده. پښتو یې له کلیو څخه کله هم ښار او دفتر ته نه راکوزه کړې ده او نه یې سر پرې ګرولی دی. په دې برخه کې خپله پښتانه ګرم دي. دوی خپلې ژبې سره په شعوري او غیرې شعوري ډول بد چلند کړی دی. ډېری پښتانه چې قدرت ته رسیدلي دي، په پښتو یې دفتري کار نه دی کړی. خپله مورنۍ او پلارنۍ ژبه یې هېره کړې او نورو ژبو ته یې مخ کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شاعر وايي:

پردۍ ژبې زده کول که لوی کمال دی
خـــــــــپله ژبه هېرول بې کمالي ده

سليمان لايق صيب فرمايي:

د پښتون ورمېږ په خپله توره غوځ دی
بېهـــوده د خون تورونه په بل بل ږدم

همدا پښتانه وو، چې په هند يې څلور پينځه پيړۍ حکمراني کړې ده، خو د پښتو له پاره يې هلته د يوه څاڅکي په څېر هم کار نه دی کړی. دوی وو، چې په هند کې يې درباري او رسمي ژبه د ايران فارسي وګرځوله او خپله ژبه يې له پامه غورځولې وه.

هند لا څه چې شپږ اووه پيړۍ وروسته د پښتنو په خپل ټاټوبي افغانستان کې هم د خپلې ژبې سره بې باکه او شرمور چلند کوي. پښتو نه لولي، نه يي ليکي او نه هم ارزښت ورته لري.

ښه، ويلی شو چې پړه پر موږ کې ده. کله هم زموږ د ژبې د غوړېدا له پاره نور نه راځي او نه به هم څوک ورته کار وکړي. يا د رب ج پښتانه راويښ کړي يا دې...

دا چې اصلي موضوع باندې غږېدلي وو، ويلی شو چې په هره برخه کې، چې هر څوک هر څه ليکلی شي ودې ليکي، ځکه چې ژبه هرې برخې غوړيدا ته اړتيا لري.

زما (درد) دا شعري ټولګه هم د همدې هڅې څخه پيروي کوي، چې کم تر کمه به مې څو پښتو کليمې ليکلې وي، تر څو د پښتو په لويه لمن کې مې يوه لاله ګل ته اوبه ورکړې وي.

دا چې څومره به مې هڅه کړې وي، چې شعر وليکم، څه نه شم ويلی، خو يو

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه مې ليکلي دي، تر څو لوستونکي ترې خوند واخلي او قضاوت پرې وکړي.

زموږ د ټولنې په هره لوېشت، لوېشت کې د ستونزو، دردونو، کړکېچونو، غمونو بلاخره د جګړو خبرونه آزانګه کيږي. زما په دې تولګه يې هم خپله سيوره غوړولې ده، نو ځکه مې ورته د (درد) نوم غوره کړ. په دې ټولګه کې مې هر يو شعر د يوې انګېزې او پېښې تعريف کوي. هره پېښه د دردونو څخه الهام ځکه اخلي، چې زما شعر بې له درده ليکل کيږي نه. زه شعر کله کله ليکم، کله خو آن په يو کال کې هم شعر خپله جلوه رانې نهويني، کله بيا د دردونو په لړۍ کې دوی هم راسره ملګرتيا او بدرګه کوي. ښه ملګری دی، ځکه يواځې مې غمونو ته نه پرېږدي، هوساينه او ډاډينه راکوي او هر درد راسره زمزمه کوي. دا به هم ووايم، چې هر شعر ما ځان ته ليکلی دی، ځکه ما ترې خوند اخيستی دی، کله مې هم دا نه دي ويلي چې که لوستونکی يې ولولي نو خوښ به يې نه شي، راځه لږ خواري پرې وکړه ترڅو د لوستونکي د خوښې وړ وګرځي. بس زما او د درد تر منځ دريمه ميکده ده، چې کله په کې خاندو او ډېری وخت پکې اوښکې تويوو.

لوستونکي د يې په ډېر څه رانه ومني.

درناوی

جمال ناصر اصولی

کابل

۱۳۸۹/۱۲/۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژوند د انسانانو زده کړل
ورو ورو نارښتیا کوي
وفا ته غاړه نه ږدي
هغې غلي راته غوږ کې ووې
زړګیه زړه مه خفه کوه
لاړم، دادی زر راځم
خو...
خو ژوند ورسره د انسانانو دود وکړ
شیبه وروسته ترې بېل شو
والوته
دادی عمر تېر شو
خو...
خو، هغه کله هم رانغی
هره شیبه شمېرم
هره دقه شمېرم

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره لمحه شمېرم
ژوند وفا ونه کړه
ژوند رښتينی نه و
ژوند بې باکه و
هو نن بيا هغه شپه ده
چې ما په لومړي ځل د ژوند سره ملګرتيا کړې وه
او تا به په نيمه شپه تبريکي راکوله
هو، ته لاړې
ګوره ور پورې نه کړې
ژوند وفا نه لري
نن سبا زه هم درځم

کابل ۳۱,۱۲,۲۰۱۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

میـین

تا یو څه را زده کړل
دومره مینه دې راکړه
چې د زړه په هره برخه کې ګرانښت را ګډ شو
اوس چې ته نه یې
ستا په خالق میـین شوی یم
هرې غړېدا ته یې اوښکې تویوم
مخ په مخ یې ښکلوم
او په نیمو شپو ورته اوږدې اوږدې سجدې لګوم
د (ته لوړ یې) جملې په ویلو، تندی په ځمکه وهم
یواځې د ده ثنا کوم
یواځې دی ستایم
یواځې دی ښکلوم
ستا د ښایست خالق خورا ښکلی دی
ستا د جلوې مصور ډېر هنرمند

۲۰۱۹/۱۱/۲۱
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

لا چـــې خــــومره ډېـــر زړيــــبږي لا مســــتيږي
دا بـــــد بختــــه درد د اور واخلــــــي بليــــــږي

سـترگې پټــې کــړم چــې خدايــه تــه يــې هېـر کـړې
غـــــم دې ومســـــکيږي وخانـــــدي خنــــديږي
زه يــــې تــــوره کعبـــه هســــې مقــــدس کـــړم
بـــس ويرونــــه دي طـــواف کـــوي تـــاويږي
تـــا بـــه وې چـــې ژونـــده زمـــا عمـــر د ســـتا وي
قــــدرت ومنــــل پـــــه ټوکـــــو نــــه پـــــوهيږي
ســتا د ســترگو پيمــانې چــې خــداى چپــه کــړې
يـــــو پــــه بــــل پســــې خمونـــــه دي رالــــويږي
زه بــــه څنگـــــه دا فــــاني دنيـــــا کــــې اوســــم
چـــې دې هـــر قـــدم کـــې يـــاد دی را يـــاديږي

اصـــــولي دې غمــــــو دومـــــره زهيــــــر کـــــړی
لکـــــه ونــــــه چـــــې زړه شــــــي را مــــاتيږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما او تا مينه کړې

موږ د تيارو د ورکولو په سوچ
سبا ته غېږ ورکړې
ما او تا مينه کړې
ما او تا، د ژوند شېبو ته
هره ثانيه ګڼلې
هره دقه ګڼلې
ما او تا،
اوږدې لارې ته
او د اغزيو ډکې
د بړبوکيو ډکې
هغه اوږدې لارې ته
بې بېلګې صبر کړی
ما او تا مينه کړې
تر څو وصال ته رسو
تر څو جمال ته رسو
خو، ګوره پام به کوو
که وصال نه وو موجود

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به د خدای تر څنګه
هغه کافور او د تسنیم په اوبو
غاړه غړی
د میو جام جیګوو
پاس تر اووم آسمانه
دغه مقام جیګوو
او بیا په جهر وایو
چې دلته تاته خدایه
کله سجده نه کیږي
موږ د یو بل لیوني
ستا په فردوس جنت کې
یو بل ته ستا په دربار
درنې سجدې لګوو
ستا د بنده ښایست ته
او ستا ورکړي حب ته
مونږه لمنځونه کوو
ما او تا مینه کړې
ما او تا مینه کړې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژاړي

بس په هر قدم کې دا لعنتي درد دی
هره خوا مې رڼوي د شګو بند يم
د خوبونو نه راوځي لوی ماتم شي
غر او سمه په ويرونو کې راګير کړي
آسمان ښه په نره ژاړي په دا وير کړي
وريځو خور په آسمانونو پيڅول دی
غرونه ژاړي پرخې ژاړي دښتې ژاړي
هو د هر قدم يادونه سرې سکروټې
پر ما ښخې ورتوي مې
سوځوي مې
دردوي مې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوب

خوب مې لیده چې د پرښتو
له ځلانده کاروانه مې کېکاږي
تیارې او وحشتونه سره ځنځیر شوي وي
تر څو مې ځان ته خپل کړي
زه ور سره لاس او ګرېوان وم
تر څو د ابلیس دا لښکرې مې د ځان نه کړي
چې ناڅاپه راویښ شوم
په میز د ایښي قران پاڼې باد اړوي را اړوي
د سورت الاعراف شپاړسم آیت یې مخې ته راوست
ځان سره مې خدای ته پناه ویوړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

دلتــه ويرونــه راشــی زړه کــې زمــا کيــږدی ووهــي
پــــه زوره ننـــوځي پـــلار شـــي پلتـــی ووهـــي

دلتــه ناســـور ناســـور غمونـــه هـــوا شـــوي راتـــه
يـــو بـــل تـــه لاس ورکـــړي ګـــډيږي برېـــوکی ووهـــي

هســـــې عجيبـــــه او نـــــادره زمانـــــه راغلـــــې
ښـــکلې بربنـــډې کـــړي پـــه خپلـــه ښـــې لنګـــی ووهـــي

دلتـــــه واړه او زاړه ټــــول د زړګـــــي درد زېـــــږوي
نه شته څوک ښار کې چې په مات زړګي بخی ووهي

اصــــــولي ډېـــــره بنـــــدګانو دنيـــــا ورټلـــــه
ښــه بــه وي نــن چــې اســرافيل خپلــه شــپيلی ووهــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځنګه ومنم چې نه یې؟

همغسې ژوند روان دی
همغسې خلک ښوري
خلک ژوند کوي خندیږي
لمر شغلې کوي بلیږي
سپوږمۍ ښکلې ده ښکاریږي
ستوري عشق کوي ځلیږي
ځنګه ومنم چې نه یې؟
غرونه ښه درانه پراته دي
مرغان ښې سندرې وایي
سپرلی ناځي راروان دی
غوټۍ ګل شي ښکلې خاندي
بوراګان ترینه تاویږي
هره خوا سور لاله زار دی
هره خوا مینه او ژوند دی
هره خوا په میو مست دي
هره خوا همغه ژوند دی
ځنګه ومنم چې نه یې؟
کومه خوا درپسې درشم
خیال او فکر مې تسخیر دی
نواتې درته کړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان راوښيه يې چيرې؟
سا مې بنده، بنده کيږي
په خپل ځان کې زنداني يم
خوب کې ته په ويښه ته يې
د سجدې ثنا مې ته يې
راته ووايه يې چيرې؟
څنګه ومنم چې نه يې؟
زه د ژوند سره عادت کړم
د شکرو خوند د راکړ
معطره د دنيا کړه
شپه او ورځ د را سينګار کړه
تور تمونه د لاهو کړل
بړبوکۍ د نسيمي کړې
په مسکاوو د کړم روږدی
هر يو غم د ترنم کړ
هر يو وير د سلامي کړ
هر يو درد د ملهمي کړ
دوزخي جانان د ښکول کړ
ترينه جوړ د اصولي کړ
څنګه ومنم چې نه يې؟
ناڅاپي هغه ورځ ښار کې
تورتمونه راخواره شول

(c) ketabton.com: The Digital Library

مړه غمونه رالمبه شول
هره خوا د ویر نارې وې
هره خوا جوړ قیامت و
هره خوا په وینو سره وه
خلکو ویر کاوه په کلي
ټول بازار په ویر اخته و
آسمان هم ژړل په کریغو
وریځې تورې وې له غمه
لکه ځمکه چې لمبه وي
ښکلې حوره پرې پرته وي
اندامونه یې ورتیږي
له اووم آسمانه چیغې
لاندې ځمکې ته رالویږي
دا به څنگه تیره زړه وي
ځای په ځای چې نه دریږي
څنگه ومنم چې نه یې؟
د مسکاوو دور تېر شو
د خنداوو دور تېر شو
خوښۍ بورې شوې او کونډې
محبت له ښاره ووت
رڼاگانې دوزخي شوې
ترنم ستونی یې بند کړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا به وويل چې ژونده
زما زړه زما دلبنده
ای زړګيه ټول ژوند ته يې
ته هر څنګه زما ښه يې
دا خبرې به دې کړلې
اوس د شونډې ژبه نه شته
اوس د ناز او مينه نه شته
څنګه ووايم چې ژوند کړم؟
څنګه ومنم چې نه يې؟
خوب ارام مې په ازغيو
په سکروټو کې راګير يم
غم لا څه چې خپله وير يم
هوساينه شوه بدبخته
دنيا اور واخيست سوځېږي
د زړه کور کلی مې وران شو
لولپه شو، لولپه شو لولپه شو
څنګه ووايم چې نه يې
څنګه ومنم چې نه يې؟

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

درد مـــې غلـــی غلـــی خـــوري د شـــګو بنـــد دی
درد بـــې خدایـــه بـــې رســـوله ګرځـــي رنـــد دی

درد د ښـــکلي د بـــدرنګ تفـــاوت نـــه کـــړي
درد ځپلـــــی، درد ســـــوځلی زمـــــا ژونـــــد دی

درد خـــوږ شـــوی لکـــه ســـاه مـــې د کـــالبوت ده
درد لا نـــورې کیســـې هـــم لـــري کـــه پنـــد دی؟

درد مـــــلا دی، درد قاضـــــي دی درد ســـــاقي دی
درد ښـــوونځی دی، درد پوهنـــه لـــوی دیوبنـــد دی

درد بنســـــــټ د اصـــــولي د دغـــــې ژونـــــد دی
درد مســـــتي ده، درد د دغـــــې دنیـــــا خونـــــد دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان

سخت بې اختیاره پیدا کړي یو خدای
نه په راتلو نه په ورتلو کې اختیار
هره شیبه مو ازموینه اخلي
د هر یو پل راته تقدیر ټاکي
سترګې مو ځان ته لاس مو ځان ته پوښتي
د هر یو شور رانه پوښتنه کوي
سخت بې اختیاره پیدا کړي یو خدای
نه په راتلو نه په ورتلو کې اختیار
ځمکه، آسمان کې جنتونه د خدای
لاندې او پاس دي دوزخونه د خدای
کله چې نه پوهیږو، څه ته پیدا؟
موږ عالمان یې هستولی هم شوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې د يو او بل سرونه وهو؟
ولې دا تورې پيدا کړي دي خدای؟
زموږ سجدې ته خدای اړتيا نه لري
ولې يې موږه هستولي يو خدای؟
ولې ملا د اور کيسې اوږدوي؟
ولې ملا له محبته انکار؟
ولې ابليس يې هلته و نه تاړه
ولې ابليس ته دومره واک ورکړ؟
موږه چا وپوښتو چې ژوند درکوو؟
بيا بې اختياره رانه ساه اخلي
سخت بې اختياره پيدا کړي يو خدای
نه په راتلو نه په ورتلو کې اختيار

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

توبه

د جنـــون د خـــدایۍ دا جلـــوه خـــو نـــه وه
چـــې مـــې ولیـــده پـــه مـــنځ د بتخانـــه کـــې

عربـــي دنیـــا مـــې چـــڼ کـــړه پســـې هســـې
هغـــه بـــل چیـــرې و، نـــه و پـــه مکـــه کـــې

غـوړپ د میـو مـې د سـتوني غلـی تیـر شـي
چـې ژړغـونی شـمه غلـی پـه سـجده کـې

چـې برنـو کـې درتـه هـر غشـی تیـار کـړي
د ځیګـر پـه ځـای د وولـي پـه دا زړه کـې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا د لېرو د مچکو وار يې تېر شو
پرېږده واچوي دوه شونډې په پياله کې

چې يې سر درته په ولي باندې ايښی
ترمې اوښکې يې تويږي نيمه شپه کې

خدای مې هره بتخانه کې شو په سترگو
هم مې وليده په هره يوه کعبه کې

د هر جام يې ځکه ډکې بوسې اخلم
نعمتونه يې لا ډېر شي په توبه کې

نور که ورځ کې راته ډکې پيالې اخلي
اصولي غريب مې ونيوه په شپه کې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

لا خــوره ده تــوره شــپه پــه ښــار د ښــکلو
تــور کارغـــان راچـــاپېر شـــویدي پـــه ولـــو

خدایـــه کلـــه بـــه موســـا پـــه کلـــي راشـــي
اژدهــــا رابـــــدل شـــــویدي پـــــه کلـــــو

څـوک یـې نـوم څـوک یـې عـزت ورڅخـه اخلـي
خپـــل هېـــواد مـــو رانیـــولای دی پـــه شـــلو

د ملالـــې ســـر تیکـــری هېـــواد جنـــډه ده
دلالان یـــې راتـــه خـــرڅ کـــړي پـــه ممپلـــو

د افغـــان د ســـر قیمـــت هلتـــه مـــالوم دی
ســـــل کلـــــدارې، زر تومانـــــه د وژلـــــو

اصـــولي دی ورتـــه هســـې شـــان بـــې باکـــه
لـــور پـــه لاس دی د کیکـــرو پـــه ریبلـــو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زه مصـــور یمـــه تصـــویر جـــوړوم ســـا ورکـــوم
تـــورې تیـــارې زیبښـــمه تـــورو تـــه رڼـــا ورکـــوم

د کلـــي ټـــول ویـــرجن راټـــول کړمـــه غمونـــه اخلـــم
د ځـــان ســـخي جـــوړوم، هـــر ویـــر تـــه خنـــدا ورکـــوم

زه د کیمیـــا پـــه هـــره درگـــه راټـــول شـــوی یمـــه
لـــه وچـــو درگـــو نـــه الهـــام اخلـــم دوا ورکـــوم

مـــوږ د ټـــولنې پـــه خـــدمت کـــې کـــافر شـــوي یاســـتو
خدایـــه لتـــا ورتـــه نبـــوغ تـــه مســـیحا ورکـــوم

زمـــا خبـــرې د دې ښـــار پـــه غـــوږو نـــه نـــوځي
مـــړو تـــه ډول وهمـــه ســـور لـــري گـــډا ورکـــوم

زه اصـــولي نـــن د ړنـــدو ښـــار کـــې نبـــوغ لټـــوم
یـــا مصـــور تـــه د تصـــویر ښـــکلي مانـــا ورکـــوم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

قاضي

تـــا داورونـــو بربوكيـــو خـــداى ليـــدلى نـــدى
تـــا دې ده قهـــر او غـــرور كلـــه منلـــى نـــدى

تـــا د جنـــون فلســـفه كلـــه هـــم لوســـتلې نـــده
د دوزخ اور دې لا پـــه كـــور در غوړيـــدلى نـــدى

تـــه د هيـــرا منـــډيي جـــوړ اســـلام آبـــاد نومـــوې
زمـــا جومـــات راڅخـــه اخلـــې چـــې مينځلـــى نـــدى

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

تورکی

ښــــکلي مســــکا لــــه دې ديــــاره څخــــه کــــړه کــــړې
د افغـــــاني حــــرم فضــــــا يــــــې ګــــډه وډه کــــړې

دوی د ماشــــوم غوښــــې پــــه اور بانــــدې راوســــوځوي
تــورکی پنجــاب کــې راتــه ناســت دی ښــه يــې ډډه کــړې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند ماسره مینه کوله

ژوند ماسره مینه کوله
د جنون له تورو تیارو یې ساتلی وم
هره غېږ کې یې د مشکو خوشبوي خوره وه
هره مسکا یې د ژوند سا وه
هر لمحه یې د روح غذا وه
ژوند ماسره مینه کوله
خو، یو ناڅاپه مې د خوشالۍ په کور کې
د رڼاګانو برج راونړېده
تیارې انګړ ونیوه
د هرې خونې ور کې
بلاوې لنګې شولې
غوغاوې ګډې شولې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رڼاګانو اور کې پاتې سکروټې شولې
ژوند ماسره مینه کوله
ژوند ماسره مینه کوله
اوس مې د کور چاپېریال
ساندې ویرنې وایي
زما د کور په وره یې
د (تیاره) نوم لیکلی
د ناروغۍ په څا کې
د زړه ټکور لوېدلی
ژوند ما سره مینه کوله

۱۳۹۶/۱۲/۲۲
کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوبه

د ژونـــد د لوبـــو بـــه زه څـــه ووايـــم
ســـتړې يـــې ووايـــم کـــه ښـــه ووايـــم

هــر څــوک پخپلــه دي حســاب يــې خپــل دی
ورور پـــلار و زوی کـــه د نیکـــه ووايـــم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لویه خدایه

لویه خدایه، لویه خدایه
د وطن د ښمنان واخلې
زموږ چم دښمنان واخلې
هره خوا جوړ قیامت دی
هره خوا په وینو سره ده
هر ماشوم له پلاره بېل شو
هره مور نن په ژړا ده
هره ښځه واویلا کا
تا وحشت په دیار راوست
بربریت په دیار راوست
نن دا څومره شوې بې ننګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلې مور ټيکرى د واخيست
خپله خور د په ژړا کړه
ورور د وسوځاوه اور کې
پلار شمله د لولپه کړه
نن زګېرويو ښار اخيستى
ړبوکيو ښار اخيستى
تورتمونه راخواره دي
د انسان د بدن غړي
هره خوا کې نن پراته دي
ماشومان بې لاسو پښو شول
لويه خدايه، لويه خدايه
د دې خاورې بې ننګ زيږى
لولپه کړې او تالا کړې
د پنجاب زامن به خاندي
په مشهد به نن مېلې وي
بې عزته بې حرمته
سم يې وشرموې ربه
لويه خدايه، لويه خدايه
دا نو څنګه بندګان دي
دا نو څنګه انسانان دي
دوى به هم نن خوشالي کا
د بې زويه مور په وير کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بې پلاره زوی نارو ته
د بې ورروره خور سلگۍ ته
وایم څنګه خندیدای شي
وایم څنګه ټینګیدای شي
د ورور غوښې به خوړی شی
رب ته څنګه مخ کیدای
اصولي ترې پناه غواړي
لویه خدایه، لویه خدایه

***

کابل
۱۳۹۶/۱۱/۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا

ای د مجهـــولې دنیـــا خلکـــو څـــه دنیـــا دا نـــده
ژونـد تـه مـو سـا ورکـړي، سـا وباسـي وفـا دا نـده

ژوند راتـه ښـکلی کـړي، سینګار یـې کـړي رڼا راښـیي
بیا یـې را شـپه کـړي، تـوره شـپه کـړي څـه جفـا دا نـده؟

مـونږه لـه خدایـه پـه سـجدو کـې ځانتـه ژونـد لټـوو
دنیـــا فـــاني ده، خیـــر غـــواړو خـــو د عـــا دا نـــده

مـــه پســـي زغلـــه، مـــه رازغلـــه دنیـــا ویـــر دی ګلـــه
نـــه بـــه دا ســـتا شـــي، نـــه زمـــا ده د هیـڅـــا دا نـــده

ژونـد کلـه ژونـد شـي کلـه بنـد شـي کلـه اور ټوکـوي
کلـــه مجنـــون شـــي اصـــولي شـــي بیـــا لـــیلا دا نـــده

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لويي

کله کله وجودي فلسفه مله کړي
کله، کله له جام والوځي دکه کړي

د هیرا منډيي کلي کې چې زیږي
کابلي جومات د ننه دمکه کړي

په سجده جانان ترې ووژني وي غلی
اصولي له خپله خدایه نه گیله کړي

په ممبر کې ورته خپل کتاب ایرې کړي
لويي دغه ده لويي ده حوصله کړي

څوک به ووايي چې دوی ته حساب نشته؟
څوک چې څنگه او په څنگه مامله کړي

***

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کلــه چــې دردونــه ســره غلــي شــي ابهــام واخلــي
کلـه چـې تيـارې سـره يـو مـوټی شي ماښـام واخلـي

هلتــه چــې طبيعــت خپــل مرامونــه پــه چــا ومنــي
ځکـه يـې ماشـوم لـه پيـو سـتړی شـي يـو ګـام واخلـي
کلـــه چـــې حيـــا پـــه تـــراره د بـــازار وڅرخـــي
لوڅـه شـي بربنـډه شـي بيـا هلـه زمـا نـام واخلـي
ښـــکلې ســـره ټـــولې دي دمونـــه د وصـــال کـــوي
کلـه بـه کـوډګرې مـصر ځانتـه کـړي او شـام واخلـي
ده راتـــه ويـــل چـــې ميخـــانې د کفـــر ځـــالې دي
غلـی ور نيـږدې شـي لـه کړکيـه څخـه جـام واخلـي

کلـــه بـــه درانـــده د اصـــولي دا کيســـه ومنـــي
يــو پلــو چــې حــوره وي پــه بلــه دې غــلام واخلــي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

گډې وډې

که د وکتل د عشق د دنیا لاندې
معطره به نړۍ وي لاندې باندې

د سکوت دنیا دې هسې شوه په چیغو
سم ویده وې، شونډې وینې ورته خاندې

په زاړه ښایست د ټول خمونه تاو کړل
اور به پورې شي که ود زیبښي تاندې

چې رباب سره ساقي زمزمې باسي
وړي تړي د وو، خورو به ورته سپاندې۱

شیخ د ښکلو په کوڅه کې بلا وخوړ
اصولې وې چې یې شونډې وې رپاندې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتونه

سـرېخور د زمـانې پـه ښـار راغلـي
د لوليــو لنــډغرو ښــاد دي کلــي

ملايکـې يـې چـې ليکـي شـرم کانـدي
د آدم پــه بچــي ومســکيږي خانــدي

نـن يـې هـره خـوا غيـرت پـه اوبـو څکلـی
بـې ننګـي ورتـه ښـکاريږي لکـه ولـی

د شــملو او د برېتــو خبــرې لويــشي
اتفــاق ورځنــې نــه کيــږي کــه غشــي

د تــاريخ پــه هــره پاڼــه يــې نــن تــو کــړل
د بــې نســله اورتينــو څخــه يــې زو کــړل

نـن پـه ټـول وطـن کـې جـوړ دا هسـې شـر دی
پښــتنو تــه بــې نســبه، ســکندر دی

څـوک يـې سترګې تـرې وباسـي څـوک غوړونـه
شــمله ورو ويــده شــوي دي رګونــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لېــــــرې وخريـــــــئ اوږده، اوږده برېتونـــــــه
پـــه وبـــا دې خولـــه در بنـــده شـــه پښـــتونه

تـــه د پـــــلار او د نيكـــــه خبــــرې وايـــــې
تـــه د نـــر يـــې كـــه د ښـــځې، تـــه د چـــا يـــې

چـــې يـــې ننـــګ وي د شـــملې څخـــه لوېـــدلی
پـــه پنجـــاب كـــې پـــه پګـــړۍ وي لونـــګ وهلـــی

زه جمـــال يمـــه، ناصـــر يـــم، اصـــولي يـــم
پـــدې درې واړو كـــې غلـــی يـــم، ملـــي يـــم

***

کابل
۲۶،۵، ۱۳۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

دار

دلتـــه وژنـــې دي د يـــار پـــه ژبـــه
ژونـــد تـــه يـــې دام ايښـــی د دار پـــه ژبـــه

څـــه پـــه خـــوږه خـــوږه يـــې و زبيښـــلو
قاتـــل مـــو ډېـــر پـــوی دی د ښـــار پـــه ژبـــه

د يـــو عجـــم پـــه څېـــر امـــين امـــين کـــړو
دی چـــې والـــين وايـــي د مـــار پـــه ژبـــه

پـــوهيږو نـــه وعـــظ کـــې چـــې څـــه وايـــي دی
حـــورې غلمـــان يـــادوي ډار پـــه ژبـــه

اصـــولي ټـــول کلـــی ويـــده غونـــدې دی
ويـــا قربـــان يـــې کـــړه ســـهار پـــه ژبـــه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کافر

وایی چې غونډ افغانستان کافر دی
ستاسو جومات کافر، قران کافر دی

زمونږ لمونځونو ښخه سا وباسي
لاندې مو ځمکه پاس آسمان کافر دی

وایی سبا و نن پرون مو وژنو
نن مو غني پرون امان کافر دی

وایي دا خاوره باید لولپه شي
خوست مو کافر دی، بدخشان کافر دی

ستاسو تندي د لګولو ندي
هم مو قبله هم مو جانان کافر دی

اصولي ښار کې مرثیې وریږي
خندا کافره ده خندان کافر دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

تـــا راتـــه هـــر احســـاس کـــې درد راکـــړی اور راکـــړی
د عشـــق دنیـــا کـــې د مختـــوری کړمـــه تـــور راکـــړی

تـــا د صـــحرا پـــه هغـــه کـــوزه خـــوا چـــې وبـــه خنـــدل
مـا وې چـې خوسـت د راکـړ، دوسـت د راکـړ غـور راکـړی

خلـــک وصـــال پـــه هیلـــه درومـــي تـــرنم غـــبروي
تـــا د ســـندرو ښـــار کـــې غـــم راکـــړی، ګـــور راکـــړی

خلـــک ارام کـــوي، ســـلام کـــوي، مســـتۍ غـــبروي
تـــا شـــوګیرې راکـــړې، ښـــې راکـــړې، شـــور راکـــړی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې

مکـــــوه خبـــــرې را ســـــندرې کــــه

ژونـــــده را غبرېـــــبره او خبـــــرې کــــه
نـــن خـــو بـــه دا گونـــگ تـــرنم ووايـــې

اوښـــکې مـــې دانـــه، دانـــه ببـــرې کـــه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

وجدان

دلتـــه معيـــار د ســـړيتوب پـــه اکوبکـــو کيـــږي
وجـــدان خرڅيـــږي، ضـــميرونه پـــه ترپکـــو کيـــږي

عجيبـه خلـک دي، د ښـکلو نـه زړګـي خرڅـوي
دوی لا خبـر نـه وي پـه سـر يـې سـر سـيندکو کيـږي

زمـوږ مشـران پـه کرسـۍ کينـي، پګـړۍ وغورځـوي
پښـتو يـې هېـره شـي، شـميرنه يـې پـه ورکـو کيـږي

چينـدخې کلـه تلـل کيـږي، پښـتانه رايـاد شـي
خوشـحال ويـل چـې حسـاب کلـه پـه ختکـو کيـږي

دلتـــه غيـــرت او پښـــتو دواړو ليلامـــي ورکـــړې
ســـړي ســـينګار شـــي، پيژندنـــه پـــه زرکـــو کيـــږی

دلتـــه معيـــار د ســـړيتوب د ســـر ټيټـــوالی ښـــيي
اصـولی لېـرې کـړه پګـړۍ، شـملې تـه سـپکې کيـږي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

ژونـــد ارزو ګـــانې هیلـــې هیلـــې کـــه وي
بیـــا هـــم ژونـــدي یـــو هیلـــې نیلـــې کـــه وي

هـــره تیـــاره کـــې مـــوږ ســـبا لټـــوو
ورتـــه واړه شـــو مـــوږ دنیـــا لټـــوو

مـــوږ د تـــاریخ پـــه جګـــړو ســـوي خلـــک
ژونـــد کـــوو، هـــر اوره وتلـــي خلـــک

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

تــــږى يمــــه پاڅــــه ســــاقي ســــره راکــــه
ســـپين د وي، واوريــــن د وي لـــږ ښـــه راکـــه

ســــا بــــه ننـــــواتې درتــــــه وليـــــــږم
ژونـــــد مــــې دربښــــلی، هلــــه زړه راکــــه

ســـخت اجــل نيــولی يــم، ســـا نــه وځـــي
خولـــه پـــه خولـــه راکيـــږده لـــږ اوبـــه راکـــه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کمزوري

ای د زورورو خدایـــه ولـــې د پیـــدا کـــړل
ســتا کمــزوري دلتــه گــدایان دې د دنیــا کــړل

دوی د رڼــا گــانو څخــه ســوي زړونــه ویــوړل
تــا بــه چــې سبا کــړ، دوی بــه بیـا و بیـا بیگـا کـړل

عشــق پــه توفــاني دنیــا کــې هســې لولپــه شــول
بـس د بیلتـون پښـو کـې یـې خـدا، خـدا، خـدا کـړل

تــولې محبــوبې کــه ننــواتې کورتــه ورغلــې
دغه عشـق سـېزلي بـه یـې خـدای کـه پـه خنـدا کـړل

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

انګېزه

ورکـــه انګېـــزه د شـــعر ليکلـــو شـــوه
نـــــه وه د ليکلـــــو د ويلـــــو شـــــوه

ډېـــر کـــه راتـــه غـــوړ کـــې پســـېدلي دي
نـــــه وه د منلـــــو، د منلـــــو شـــــوه

نـــور بـــه د غـــزل تـــوري جـــوړ نکړمـــه
دا کرونـــــده وچـــــه، د رېبلـــــو شـــــوه

مســـــته د غـــــزل دنيـــــا تـــــه ووتـــــه
پېغلــــــه انګېــــــزه د ګــــــډولو شــــــوه

شـعر ښـکلي کتـاب تـه بـه مـې ژونـد ويـل
دا زنــــده ګــــي تــــوره، د رټلــــو شــــوه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅي

څمکـــه تـــاویږي لمــــر تـــه ســـتوري نـــاڅي
قلـــــم چـــې مینـــه کـــوي تـــوري نـــاڅي

جانـــان چـــې ورو، ورو نـــازه پښـــې لګـــوي
میـــین یـــې تـــاب نلـــري ښـــوري نـــاڅي

د ســـــپکو تمـــه د درنښـــــت کلـــــه شـــــي
تــر څنــګ یــې غــم وي ورتــه ګــوري نــاڅي

کـــه د اتـــڼ څنڅیـــر کـــې یـــار وویـنـــئ
خـــود بـــه د خپـــل جانـــان پـــه لـــوري نـــاڅي

دلتـــه شـــــملو ســـــره برښـــــډ خلـــــک دي
د اصـــــــولي ســـــــره مختـــــــوري نـــــــاڅي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اورونــه ســره ســتوي شــول، رنګونــه يــې راپرېښــودل
ګلونــه ســره مــړاوې شــول، چمونــه يــې راپرېښــودل

ســاقيانې ســره کېناســتې خمونــو کــې زمــزم ويشــي
خمــارو تــرې توبــه وکــړه، جامونــه يــې را پرېښــودل

د حــورو او غلمــانو خيــال پلــو ورتــه دروغ ښــکاري
صــوفيان مــو لېونيــان شــول، جنتونــه يــې را پرېښــودل

د مينــې کنريــانې مــې اخــر پــه بلــه والــوتې
کلونــه مــې ســاتلې وې رېســونه يــې راپرېښــودل

څــواني ســم مــازديګرو، د ماښــام پــه لــوري ووتــه
شـاعر يـې کـړم د عشـق، څـوان شـعرونه يـې راپرېښـودل

جمــال مــې د ناصــر دی، اصــولي بــدرنګی بــوتی شــو
خــو بــر کلــي کــې جــونې دي، ګلونــه يــې راپرېښــودل

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غليم

په هغه ګران يو، سينګار شوې جنازې راکوي
د حورو خيال کې، د جنت سپينې ويزې راکوي

وايي د هر ماشوم په قتل به غلمان وګټې
په لاس کې توره، په بل لاس کې مې نيزې راکوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

پښتانه

زمـــا برېتونـــو کـــې ولاړ د وحشـــت غشـــي نـــدي
تـوی دي، جانـان ليمـه پرشـونډو مـې، څـه خوشـي نـدي

دغـــې شـــملو ســـره ولاړ، دغـــه خيـــرن وګـــړي
ســـم پـــه درهمـــو پيـــول کيـــږي، د يـــو څشـــي نـــدي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنیا

دنیا لکه ځنګل دی
داړونکي پکې خاندي
بې داړې پکې ژاړي
زمری یې قهرمان دی
هوسۍ یې د خوراک

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناوکۍ

دلته يوه خبره شتون نلري
پګړۍ لري، شمله پښتون نلري

مونږه شړل د هغو غرونو خلک
نه يو په مينه د ښارونو خلک
ته د بازار د ژوند نانځکه شولې
نن ناوکۍ، ناوکۍ ورکه شولې
ماته د ښکلي خوب مانا ښکارېدې
سترګې مې خلاصې کړې بلا ښکارېدې
ستا پدې تور جبين خبرې کېږي
نن دې په سپين کلي سندرې کېږي
ای د جنون حماسې مه ژړېږه
که نه درېږې بيا د زړه ژړېږه

نور پدې کلي ننواتې مکړه
هغه در پاتې نوره ماتې مکړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

نارواوې

زه بـــــه کـــــومې نـــــاروا وې درتـــــه ژاړم
پـــه لیـــدلو یـــې یـــو صـــبر راتـــه غـــواړم

د لـــولۍ پـــه لاس وختونـــه تـــوږل کیـــږي
زمانـــــه بـــــې لارې شـــــوې ورنـــــه لاړم

کـــه د دوی پـــه شـــړۍ ځـــان لـــه یخـــه ژغـــورم
دوی ســـــره بـــــه لـــــه ملتـــــه شـــــونډې داړم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نور مې عادت زلفو نه غرونه غواړي
زموږ توبه که څوک يې زړونه غواړي

هغه لیلا مې عجيبه غوندې ده
زقم راواخلي او ګلونه غواړي
زموږ جنون پښتو غیرت پښتو دی
له پښتنو وځي ننګونه غواړي
جوني نن مستې دي ښکلې خوروي
هلکان ښاري ترې روحونه غواړي
موږ مستانه يو د جامونو تږي
ځينې راتاو شي ترې خمونه غواړي
څوک سريندې د وچکالۍ غوروي
ډېر يې ويالو کې دريابونه غواړي
په خوله کې ژبه يې داعش ولاړ دی
زموږ بريتونه اورميګونه غواړي

اصولي کفر ته پرې ونه وځې
لاس کې اسلام درکړي پيکونه غواړي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

مــــوږه پخپلـــــو ســــره تــــور وېشـــــلی
لکـــــه انګـــــور د غیــــږې زور وېشـــــلی

مـــوږه یعقـــوب غونـــدې کمـــزوري خلـــک
ټـــــؤټې، ټـــوټې مـــو دغـــه کـــور وېشـــلی

لاس مـــو دنیـــا تـــه دروېـــزه کـــې ایښـــی
وطـــن مـــو ســـلو تـــه پـــه پـــور وېشـــلی

مـــوږ تـــه کعبـــې ښخـــه رهبـــر چـــې راشـــي
قـــــدم یـــــې اور واخلـــــي او اور وېشـــــلی

مــــوږه کــــرا تــــل د دنیــــا غیــــږه کــــې
اللــــــه اکبــــر وایــــو او شــــور وېشــــلی

مــــوږه کورونــــه او حجــــرې وېشــــلي
لا هـــدیره کـــې مـــو خپـــل ګـــور وېشـــلی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نن شاعران

شـــــاعران دي شـــــونډې ســــتايي
ښـــه پيـــران وي پونـــدې ســــتايي

پـــــه عفـــــت د بـــــل نـــــازېږي
د بـــل مـــور او خوينـــدې ســـتايي

چـــې د نفـــس هـــوا يـــې راشـــي
جـــونې څـــه چـــې کونـــډې ســـتايي

ځـــان تـــه لـــس ګـــزه بـــورکې کـــا
خـــــو د بـــــل بربنـــــډې ســـــتايي

دوزخـــــي ښـــــکلې کـــــا جـــــوړې
بيـــــاپې حـــــورو شـــــانتې ســـــتايي

پـــــه وطـــــن يـــــې اور بليـــــږي
کنـــــډوالې او کنـــــدې ســـــتايي

يتيمــــان اوښــــکو لاهــــو کــــړل
دوی د کفـــــر ژرنـــــدې ســـــتايي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دلکشـــــا کـــــې اور بلیـــــږي
دوی غــــومبري زنــــې ســـتايي

پــه هـــر کـــور کـــې جنـــازې دي
دوی جنـــــې پمنـــــې ســـتايي

کــــه د مـــړو جنـــازې کـــړي
دوی یـــې ښـــې کفنـــې ســـتايې

زمــــوږ بوټـــــو اور اخیســـــتی
دوی د بـــل شـــنې ونـــې ســـتايي

خپلـــو زانـــو چوپـــان جـــوړ کـــړي
خـــو د بـــل کـــوترې ســـتايی

ایتونـــــو تــــــه اور ورکــــــا
خـــو د بـــل خبـــرې ســـتايي

اصــــولي شــــاعر د اور شـــــه
چـــې د بـــل شـــاعرې ســـتايي

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

فکـــر مـــې د بـــل د غـــاړې پـــړی و
انـــد کـــې مـــې د ننـــګ د غیـــرت زړی و

مـــونږه لېونیـــان د پـــورې کلـــي یـــو
هـــر بـــې ننګـــه مینـــه کـــې تړلـــي یـــو
شـــور مـــو پـــه ذهنونـــو کـــې د مینـــې دی
کـــم نفـــرت مـــو ډېـــرو نـــه د ځینـــو دی
کلـــه بـــه لـــولۍ پـــه اوبـــو ســـپینه شـــي
کلـــه بـــه اوبـــه واوړي او وینـــه شـــي
کلـــه بـــه اوبـــه پـــه اور قبضـــه وکـــړي
کلـــه بـــه بـــې دینـــه دیـــن روضـــه وکـــړي
کلـــه بـــه پښـــتون پـــه ننـــګ د خپلـــو شـــي
بـــل ځـــل بـــه نـــن بیـــا ســـم د ځپلـــو شـــي

نـــن کـــه اصـــولي د ســـره لېـــرې شـــو
شـــرم یـــې پکـــار دی د خبـــرو شـــو

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن مې ولې میخانه کې خمار نشته؟
سپرلی راغی په سپرلي کې بهار نشته

نن مې هر کور کې ترلې جنازې دي
جنازې دي، جنازې دي بیمار نشته
شپه سهار سره غربېږي چې درځمه
توره شپه ده، توره شپه ده، سهار نشته
باغ د گلو مې کرلی و، په مینه
مړاوې کېږي، مړاوې کېږي ملیار نشته
پښتانه دي، پښتانه دي دغه خلک
پښتنو کې،پښتنو کې کوم ځار نشته
مور د خپلو مینه نه منو، غیرت کړو
د پردو په پښو ایره یو وقار نشته
مور د هر ماشوم د سره حوره غواړو
سر یې ووهو تر عمره یې دار نشته

خدایه خیر کړې پنجاب په دین پاچا دی
اصولي مو تل افغان دی، خو وار نشته

۱۳۹۵/۲/۱

کابل خوشال خان مېنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

افغان

اې د عمرونــــــو مذبـــــذبو خلکـــــو
تاســو دا خپــل هېــواد وران کــړی چــې دی

چــا تــه بــه خــدای لــه کومــه مینــه ورکــړي
تاســـو دا خپـــل غـــرور وژلـــی چـــې دی

نـــه بـــه لـــه خدایـــه درتـــه وحـــي وشـــي
تاســـو اســـلام خپـــل شـــرمولی چـــې دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوی

خلکــه دا پــورې ښــکلي کلــي کــې یــم
معشـــوقه ســـا پـــه وروړژلـــي کـــې یـــم

مـــا پـــه تنـــديو کـــې جنـــون وگـــورئ
تنـــده پـــه هغـــه ورور زيېښـــلي کـــې یـــم

مـــوږ د خپـــل ورور او خـــور تـــاتوبی ســـوی
تـــور لولپـــه دې هيـــواد ســـوي کـــې یـــم

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل نه منو

خپـــل نـــه منـــو نـــور منـــو
خوښـــــه نشـــــته زور منـــــو
ســـوله مـــو خوښـــيږي نـــه
هـــر عصـــر کـــې شـــور منـــو
ســـپينې اوبـــه خـــړې کـــړو
ځـــان ســـوزوو، اور منـــو
ځـــان پـــه خرڅولـــو يـــو
ســـور منـــو و تـــور منـــو
مـــوږ ځـــان غيرتـــي بولـــو
تـــل کـــرا يـــو ګـــور منـــو
ټـــپ نـــه پټـــې ســـوزوو
خـــوښ يـــو چـــې ټکـــور منـــو
خپلـــو تـــه تربـــور وايـــو
کـــور کـــې کلـــه ورور منـــو
مـــوږ د اصـــولي پـــه شـــان
مينـــه کـــړو او پـــور منـــو

***

۱۳۹٤/۱۲/۲۳

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

تیاري اور راباندې بل کړ، چې رڼا شوه
سوځېدمه، لولپه شومه غوغا شوه

تیاري ووې، رڼا هسې غوندې ځیز دی
الهام زه یم چې رڼا کې څه مانا شوه

وې یې وسوځېږه شمعه شه بلېږه
بلېدمه،چارچاپېره مې خندا شوه

تر وصاله د هجران خوندونه ډېر دي
لیلا تش په نوم جلکۍ وه خو لیلا شوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادم خـــان کــه پــه ربـــاب کـــې و ښـــاغلی
درخـــانۍ هلــه درخــو شــوه چــې شــيدا شــوه

پـه وخـت لـس ځلـه ميـن شـم چـې نظـر کـړم
نـــه پوهيږمـــه چـــې مينـــه مـــې د چـــا شـــوه

عرفـــات کـــې مـــې هيـــواد مينـــه ژړلـــې
دعاګـــانې وې، زاريـــو کـــې ښـــېرا شـــوه

نـــه پـــوهيږم د جنـــت زه دروازه يـــم؟
کنــه هــر کــور کــې مــې ولــې نــن غــزا شــوه

پـــه حـــديث يـــې پټـــوي منحوســـې ښـــځې
د پنجـاب پـه هـر يـو غـولي کـې چـې زنـا شـوه

اصـــولي همـــدومره وايـــم وکـــړې خيـــر
ســـتا د هـــر ممبـــر د لانـــدې څـــه بـــلا شـــوه؟

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزلګوټی

اوربلکې مې په زړه کې دي نتلې
چاچې سترګې راته مړې،مړې وزملې

د ځانمرګي په ځېر هسې رانيږدې شوه
غېږه يې راکړه رانه ورانې کړې محلې
که د حورې وزر وکې ما ويده کې
خدايږو ما کله په مينه وې منلې
زبزبانه ښاپيرۍ به وې تور تم کې
په رڼا کې مې ته کله يې اغلې
يو وار ندی چې په تخت درپورته کېږم
په ملتان پنجاب مې لس ځله موښلې

د پښتون د افغاني غيرت ته ګوره
لوڅه راغلې ما مستوره و ليږلې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتاب

چـــا چــــې کتـــــابونو ســــره کلــــی دی
چــا چـــې دا کتـــاب پـــه دیـــن منلـــی دی

شـــــونډو د لیمـــو تعریـــف یـــې کـــړی دی
ځـان کـې یـې یـو ښـکلی ځـان موندلی دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

زما د ژوند په غذا کې
د يوه ترخه مرچک غوندې يې
چې ته پکې نه وې نو بې خونده حسيږي
خو چې پکې وې بيا خوړل کيږي نه
بې خوړو ژوند نه کيږي
بې خونده خواړه تيريږي نه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه

چېـري رنـګ پیـدا کـړم دا دنیـا راتــه رنګینــه کــړم
کرکـې سره ټـولې کـړم سـمبالې یـې پـه مینـه کـړم

مینــه صـــدقه کـــړم صـــدقه، صـــدقه مچـــې کـــړم
دا د نفرتــو دنیــا کـــې هـــر نفــرت بــې دینــه کــړم

ســتا د ســرو انګــورو څخــه هســې اوبــه وباســـم
سـره نشـه یـې سـپینه کـړم دنیـا درتـه واورینـه کـړم

هــره د زړه درد مســکا دې دومــره غېــږ کــې ونیســم
شـنه یـې د خنـدا نـه کـړم هسـې یـې ګلورینـه کـړم

اوښـکه د لوېـدو مخکـې د دومـره پـه اوف ووژنـم
پورتـه یـې پـه اسـمان کړمـه هلتـه یـې شـاهینه کـړم

پرېــږده چـــې مـــلا راتـــه د کفـــر زنـــدئ واچـــوي
ژونـــد دی اصـــولي راتـــه دا خبـــره ســـپینه کـــړم

***

۲۰۱۶-۰۱-۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

مانا

یــو معصــوم غونــدي انســان راتــه رڼــا شــو
ماناګـــاني رانـــه ورکـــې وي مانـــا شـــو

بــس ټــول ژونــد مــې د دردونــو تــوره شــپه و
یــو ناڅاپــه ســترګه خلاصــه شــوه ســبا شــو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

مــوږه د چــا پــه لــوري و زغلــو ســجدې وکــوو
د وخــت د کــوم ظــالم پــه غــولي کــې تــوبې وکــوو

پـه خولـه يـې لاس راتـه را ايښـی دی چـې نـه بـه ژاړې
د وخــت د کــوم موســا پــه وره کــې دا ګيلــې وکــوو

ټولــو پخپلــه راتــه زړونــه را ورتــه، ورتــه کــړل
د کــوم مــلا کتــاب راواخلــو تــرې ښــېرې وکــوو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې وفا

ځينې اشنايان د کورنيو الوتونکو په څېر دي
چې د قفس ور يې واز وليد
بيا ستا د عمرونو مينې ته نه ګوري
والوځي
هيڅ شاته نه ګوري

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

روژه

وې يې
روژه هم ستا په خېر ور، ور ځان جوړوي
بريښي ستا په خېر مې دا هم پرېږدي
ما وي د خفګان خبره نده
کال ته بيا هم راځي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

راشـــه د ربــاب غـــږه نـــن راتـــه ســـندره شـــه
ګونګـه خولـه د خلاصـه کـړه بيـا راتـه خبـره شـه

تـــه مـــې جنتـــي حـــوره دغـــه اور مـــې ووژنـــه
تـه مـې هسـکه سـروه شـه خونـد راتـه ګورګـوره شـه

دغـــه خمـــاري مينـــه ســـمه نـــور رنګينـــه کـــړه
ســم مــې پــه زړه وچيچــه ښــه ســوغرۍ بمبــره شــه

واخلـــه رانـــه ويـــر ژړا مينـــه ګلورينـــه شـــه
بيــا د کــوه قــاف ښخــه ســپينه شــان کــوتره شــه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

تـــا راتـــه د مینـــې دغـــه ټولـــه دنیـــا ورانـــه ګـــړه
ژونـــد کـــه پرښـــته وه نـــو تـــا ولـــې را پیښـــمانه کـــړه

دومـــره مـــې تنـــدی درتـــه پـــه ډاګ پـــه ډاګ وهلـــی دی
دومـــره مـــې سـجده کـړې چـې سـتا قبلـه مـې ورانـه کـړه

سـتا پـه کـور حـرم کـې مـې پـه اوښـکو ویـالې جـوړې وې
تـــش مـــې درنـــه غوښـــتې وو چـــې دا خونـــه ودانـــه کـــړه

تـــه د ښـــکلو خـــدای یـــې تـــه معبـــود د هوښـــیارانو یـــې
اې د لیونیـــــو خدایـــــه داتیـــــاره روښـــــانه کـــــړه

تـــه د ګلـــو خـــدای یـــې تـــا ښـــکلا ورتـــه ورکـــړې ده
تـــه د ازغـــو رب یـــې نـــوره دا قضـــیه اســـانه کـــړه

تـــا راتـــه تـــوپیر د تـــور او ســـپین پـــه مینـــه ایښـــی دی
ســـپینو کـــې د تـــورو مـــې یـــوه شـــیبه خندانـــه کـــړه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

لار

زمـــــونږه لار د عقيـــــدې ورکـــــه ده
هـــم د ممبـــر هـــم د ســـجدې ورکـــه ده

پـــر مـــوږ يرغـــل کـــې تکبيرونـــه وايـــې
لار د کعبـــــې او د مکـــــې ورکـــــه ده

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مــونږه د اور پــه پوکــو نــاڅو خپلــه نــه ګــډېږو
مــونږ د ډالــر او د کلــدارو پــه ویــر نــه مرېــږو

منــو چــې ټــول عمــر مــو وینــه پــه اســلام ورکــړې
خــو یــو عــادت لــرو پیســو بانــدې هــیڅ نــه بســېږو

هغــه د لنــګ پنجــابی ســرو ســره تللــی نــه شــو
مــونږ پښــتانه یــو د قاغــذ پــه بیعــه نــه خرڅیــږو

نــه کــه د غرونــو لیــوني یــو د بــازونو ښــکار کــړو
ولــې د کونــډو د یتــیم پــه اوښــکو نــه زوریــږو

مــوږ میخــانې لــرو بــې بیعــې ډک خمونــه لــرو
ســهار بیګــا یــې څښــو تشــیږي نــه او نــه مســتیږو

د جنـــت لاره د کابلـــه تېـــره شـــوې کـــه ده
اصـــولي وواېـــه صـــرات لـــه پلـــه کلـــه لـــویږو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل گوټی

کلـه مــې ژونــد هــم پــوروړی کــړي چــې مــه غرېــږه
د نـــورو کبـــر او غـــرور پيـــالو تـــه مـــه مســـتېږه

پرېږده چــې ښــکلي حســن وشــيندي زکــات يــې ورکــړي
شــېخه ارام کينــه پــردي ډول تــه نــور مــه گــډېږه

پرېـــږده چـــې مينـــه زلزلـــه راوړي توپـــان راولـــي
نــور د صــوفيانو منځــه ځــان باســه نــور مــه دردېــږه

پرېـــږده جنـــون کـــه مـــذهبي نـــه وي نيـــت مـــه کمـــوه
ذاهـــد ذاهـــد اوســـه ســـپين مخـــوتـــه مـــه مـــاتېږه

پرېـــږده پـــدې دنيـــا جنـــت ووينـــې ودې وينـــې
تــه اصــولي اوســه کــم اصــلو تــه نــور مــه ټيټېــږه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

دلتــه زمــوږ کالــه کــې علــم پــه ښپيــړو وهــي
د ټوپک خـولې تـه مو نـران هـم پـه خـاپوړو راځـي

چپنــدازان مــو د ارګ خــولې تــه رســېدلی نشــي
ارګ تــه دننــه مــو ســپاره نــن پــه کربــوړو راځــي

پــرون لــه غــږه مــې دې غرونــو تــراره کولــه
نــن دلکشــا تــه تښــتيدلي لــه دې ســوړو راځــي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوالی

هـــره خـــوا ثنـــا کـــوي، مینـــه کـــې بـــلا کـــوي
ســـرې د پښـــتنو ســـترګې، خـــود بـــه واویـــلا کـــوي

یـو وارې کـه سـوز راغـی، زړونـه مـو پـه وینـو شـول
جـــوړ بـــه اصـــفهان نـــه وي، ویـــر بـــه بخـــارا کـــوي

اور بـه مـې لاهـور کـې وي، شـور بـه یـې ډهلـی اوري
دغـــه د هیـــرا زیږنـــد، اوس ســـتم پـــه مـــا کـــوي

راشـــئ ســـره وپیږئ، یـــو تـــار کـــې لعلونـــه شـــئ
تـــوره د نفـــاق جذبـــه، هـــره خـــوا وبـــا کـــوي

مســت شـئ سـره مینـه شـئ، اور پـه پوکـو مـه وژنـئ
تـــش د اصـــولي قلـــم ،چیغـــه د بابـــا کـــوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګډې وډې

ما ورکړی و، دې مات کړ
د وختونو ملکې ته
یو وړوکی لعل د مینې
هسې واچوه په ځمکه
تا به وې چې تش منګی دی
ترینه پاتې یې کودي شول
دریغه، دریغه
دریغه، دریغه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسې يو چا ته!

انګیــــزه مـــې ورکـــه شـــوې د غـــزل وه
اندیښـــــنه د ژوندانـــــه راســـــره مـــــل وه

یـــو ناڅاپـــه د خمـــارو ســـترګو لیـــد و
د قلـــم پـــه نیشـــه یـــي جذبـــه تولیـــد و
شـــونډې نـــه وې، ســـرې پیـــالې د واینـــو ډکـــې
قـــدرت جـــوړې ، پـــه لاســـونو کـــې نـــازکې
مـــا وې خدایـــه ښـــاپیرۍ لـــه کومـــه راغلـــه
پـــه خنـــدا شـــوه چـــې خنـــدا مـــې تالـــه راغلـــه
مـــا وې ټولـــه تتـــه شـــوې مینـــه ورکـــړم
دې وې، ورک شـه تـش پـدې کوڅـه ګـذر کـړم
تـــه پـــوهیږې انګیـــزه زمـــا د شـــعر یـــې
نـــور بـــه څـــه کـــړې چـــې د وروره راتـــه تیـــر ې

چـــې قـــدم پـــه څمکـــه ږدمـــه رایـــادیږې
د هـــر تـــوري مـــې هـــم زور او هـــم مـــې زیـــر یـــې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

د رڼا مورکۍ تياره شوه

شــــپو او ورځــــو کــــې رڼــــا وه
د رڼــــــا تيــــــره بريښــــــنا وه

چــــې ښايســــت يــــې زيږولــــی
پــــــه مانــــــاوو کــــــې مانــــــا وه

چـې پـه ژونـد کـې بـه تـورتم شـو
ســـپينه ورځ بـــه شـــوه دعـــا وه

يــــو ناڅاپــــه تــــورتم ګــــډ شــــو
شــــپه شــــوه ورځ تــــوره غوغــــا وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مـــا یـــې اوښـــکې وچـــولې
پاکیـــــدې نـــــه واویـــــلا وه

د غـــوروې پـــه شـــان غـــم و
تـــرې بـــچ شـــوو هـــم ژړا وه

ښېښـــتن یـــو دی بـــې لـــه شـــکه
خـــو بچـــــې تـــــه لا الا وه

مـــور د هیچـــا څخـــه مـــه مـــره
کـــه مجنـــون وکـــه لـــیلا وه

یـــو مگـــس یـــې لولپـــه کـــړې
د انســـــان دا څنگـــــه ســـــا وه

اصـــولې را یتـــیم مـــه کـــړې
دا دعـــا لویـــه لـــه تـــا وه

***

۱۳۹۱/۳/۱۷

کابل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پنجوايي د شهيدانو په وير کې

څـــوک مـــې پـــه تـــور د پښـــتانه ســـوځوي
ځينـــې مـــې کـــور کـــې لـــوی واړه ســـوځوي

چـــا راتـــه هـــر ايـــت کـــې اور راکـــړی
حديث،حـــديث کـــې را ليمـــه ســـوځوي
دا د بـــــر بنـــــدو حرامـــــوني چـــــې دي
پـــه کـــور رانـــه وځـــي مـــړه ســـوځوي
زمـــا د پـــور واخيســـت ګـــډيره راتـــه
وخـت بـه راځـي چـې ټـول بـه سـره سـوځوي
افسوس،افســـوس پـــه اتفـــاق نـــه يـــو مـــوږ
پـه کـور مـې وروو بهـر مـې تـره سـوځوي
مشـــــران چپنـــــو کـــــې نتلـــــي راتـــــه
يـــــواځې ارګ کـــــې راتـــــه زړه ســـــوځوي
عجيبـــه کـــار دی چـــې زمريـــان يـــو مـــوږه
خـــو نـــن پـــه غـــولي مـــو کارغـــه ســـوځوي

پيغلـــې دســـر ټيکـــري پـــر مـــوږ اچـــوي
چـــې اصـــولي ســـړې اوبـــه ســـوځوي

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحرا

هغه لاندې صحرا ګوره په هغه وچې مې کور دی
هر بورا یې خاورې شوی هر ګلاب باندې سور اور دی

هر ملا فتوي د مرګ کا چې د ورور دی کافر شوی
هر خادم یې جلاد شوی هر قاضي په زړګي تور دی

هر زلمي لاس کې ټوپک دی هر صوفي لاس کې رسۍ ده
هرماشوم په خوله کنځا ده د سپینګیري لاس کې اور دی

هر عزیز یې مکناټن دی یا خوشال دی اورنګزیب ته
بیا بابا دی پاڼیپت کې چې لیدلی ښه ورور دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هیلیـــو ویـــالې وچـــې د ملیـــار لاســـونه پـــرې دي
د میـــرویس مـــزار ړنـــګ دی د بابـــا پـــه جنـــډو چـــور دی

د ملالـــې ټپـــې نشـــته د ایـــوب لښـــکرې ورکـــې
د احمـــد وږی خـــرخ شـــوی د صـــابر لاســـوی ګـــور دی

بیـــا زمـــا پـــه پلازمېنـــه پیښـــور کـــې مهـــاجر یـــې
پنجـــاپی د نیکـــه شـــوی مشـــره دومـــره د غـــرور دی

شـــمله ور مـــې ټپـــې شـــوی پوهنتـــون مـــې وړکتـــون دی
اصـــولي مـــې بـــې اصـــوله اصـــولیت راتـــه تربـــور دی

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړه مـــې راتـــه وايـــې چـــې بـــه تيـــز بادونـــه بيـــا راشـــي
تـويې بـه کـړي اوښـکې چـې پـرې تـور مخونـه بيـا راشـي

ســـولې پرښـــتې تـــه بـــه کفـــن پـــه غـــاړه بيـــا ورکـــړي
جـوړ د خپـل اسـمانه چـې پـه سـر تندرونـه بيـا راشـي

مســـتې بـــه د غـــم ميرمنـــې بيـــا پـــه چيغـــو، چيغـــو شـــي
ســـپينو لوپټـــو کـــې بـــه دا ســـره وختونـــه بيـــا راشـــي

بيـــا بـــه خـــو ويرنـــې د غـــزل قالـــب کـــې ووينـــو
مينـــې تـــه يـــې لـــيکم خـــو ويـــرن شـــعرونه بيـــا راشـــي

هـــره خـــوا چـــې گـــورم د وطـــن مـــور ليلامـــې ويـــنم
خدايـــه تـــه يـــې ومنـــه چـــې ورک نيکونـــه بيـــا راشـــي

(c) ketabton.com: The Digital Library

یـــو خـــوا ســـکندر دی پـــه دا بلـــه یـــې مغـــل ویـــنم
مینـــې رانـــه اخلـــې پخـــواني دردونـــه بیـــا راشـــې

هـره خـوا چـې ګـورم پـه درانـه خـوب بیـده شـویدي
ویښ د زمـــانې تـــه خـــود بربنـــډ خوبونـــه بیـــا راشـــې

کلـــه د وطـــن نـــاوې تـــه مـــوږ ټیکـــری ورکـــړی دی
کلـــه یـــې چـــې واخلـــو پـــه جیبـــو نوټونـــه بیـــا راشـــې

تـــورې بوړبـــوکی مـــو د پښـــتون پـــه کلیـــو ولیـــدې
کلـــه چـــې دا تیـــرې شـــي نـــو تـــور، تمونـــه بیـــا راشـــې

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

کاشــکې زه د بــوډۍ ټــال وای پــاس پــه غرونــو ښــکاریدلی
کاشـــکې زه پښـــتون پګـــړۍ وای پـــه دارونـــو ښـــکاریدلی

کاشــکې تــوره شــپه دوزخ وای کاشــکې اور وای مســتیدلی
یــا د ښــکلې شــان رڼــا وای پــه خونــدونو ښــکاریدلی

یــــا د علـــــم وای د کفـــــر بیــــا د کفـــــر زلزلــــه وای
بیــــا دتـــــوره هـــــدیره وای پـــــه قبرونـــــو ښـــــکاریدلی

یــا مریــد د پیغمبــر وای ښــکلی تخــت د ســلیمان وای
بیــا فریــد وای احمــدخان وای پــه لکونــو ښــکاریدلی

خو چې نه وای پښتنو کې نه مې دین نه مې مذهب وای
بــس یــو بــوټی د صــحرا وای پــه رنګونــو ښــکاریدلی

(c) ketabton.com: The Digital Library

یــا د نــر غونــدې شــاعر وای پــه ربــاب را تاویــدلی
بیــا تــاریخ د پښــتنو وای پــه مرګونــو ښــکاریدلی

د هوسـی پـه شـان اصـیل وای د طـوطي پـه شـان ګویـا وای
اتفــاق وای پښــتنو کــې پــه بریتونــو ښــکاریدلی

هغــه تخــت وای هغــه تــوره هغــه ننــګ وای
بیــا ډهلــي کــې احمدشــا وای پــه پوځونــو ښــکاریدلی

پــه رښــتیا کــه یــو افغــان وای یــا بربنــډه افغــاني وای
اصــولي د دار پښــتو بــه پــه دارونــو ښــکاریدلی

***

ډهلی
۱۳,۰٤,۲۰۰٤

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نــه بــه د چـا شــونډې تــل تــر تلــه ښــکلول وي
نـــه بـــه د دوســـتۍ او د ورورۍ هســـې پالـــل وي

نـــه بـــه د بابـــا د غـــرو ســـرونه وي پـــه واورو
نـــه بـــه د رزغيـــو اصـــولي ســـبا شـــدل وي

نــه بــه ژونــد د مينــې د مســکا د خنــدا کــور وي
نــه بــه د شــاعر تــل د پښــتو رنګــين غــزل وي

نــه بــه ملايــان پــه ميخــانو کــې درويــزه کــړې
نـه بـه پـه دې ښـار کـې د نجيـب پـه دار کـول وي

نـه بـه افغانـانو کـې څـوک لـر وي څينـې بـر وي
نه بـه يـې ډيورنـډ نـه بـه پنجـاب نـه بـه ښـکنځل وي

نــه بــه اصــولي ښــکلي لنــدن کــې را مســکيږي
دا راســـره ومنـــه چـــې پـــاک الله بـــه تـــل وي

***

لندن- ۰۲،۰۳،۲۰۰۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشـــــنا زمـــــا د بـــــڼ نیـــــالګي ټولـــــوي
پیغلـــــو څېړیـــــو نـــــه پرګـــــي ټولـــــوي

هغـــــه د دور پښـــــتنو جونـــــو نـــــه
ګرځـــي پـــه کلیـــو کـــې ټیکـــري ټولـــوي

تقـــــدیر زمـــــا د قـــــافلو لـــــه مخـــــې
راغـــــی پـــــه وچـــــه وچکـــــالي ټولـــــوي

اصـــــولي ښـــــار تـــــه تـــــور ســـــرې راغلـــــي
لـــــه کونـــــډو رنـــــډو نـــــه زګیـــــروي ټولـــــوي

***

۱۷,۰۵,۱۹۹۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

راشـــئ د وطـــن بچوخپـــل تبرونـــه وينـــې کـــړو
بيـــا بـــه اتڼونـــه کـــړو بيـــا بـــه کيســـې ســـپينې کـــړو

راشـــئ د قلـــم پـــه مـــټ خلکـــو تـــه بيـــا وښـــيو
جـــوړ تـــرې قلمونـــه کـــړو ټـــولې وســـلې مينـــې کـــړو

راشـــئ د بابـــا پـــه نـــوم بيـــا ولونـــه وتـــړو
دښـــتې او صـــحراوې مـــو ښـــکلې گلـــورينې کـــړو

دښـــتې مـــو کـــه وچـــې دي هيلـــې مـــو پرېمـــانې دي
عـــزم او جـــديت غـــواړي دښـــتې بـــه واورينـــې کـــړو

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

ادماما

هســکو غــرو تــه یــم راغلــی نــذرانو تــه یــم راغلــی
ادمامــا زیــارت کومــه زیــارتو تــه یــم راغلــی

پــه تــا غرونــه راچــاپېر دي تــه بابــا د دغــو غــرو یــې
تــه یــو پیــر یــې د پیرانــو پــاکو زړو تــه یــم راغلــی

ســتا مــزار پــه هســکه وینــم تــه ســردار د ســردرو یــې
تــه کوربــه د میلمنــو یــې ســتا میلــو تــه یــم راغلــی

ســتا پــه خــوا کــې شــپونکي وینــم آوازونــه د شــپېلۍ دي
ښــترونه ورتــه زانګــي ولولــو تــه یــم راغلــی

پــه جــوس دې تنــې میشــت دي غیرتــي دي مېړنــي دي
توریــالي دي مېړنــي دي پښــتنو تــه یــم راغلــی

***

۰۵,۰۸,۲۰۰٤

تنې ادماما

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمانه

د سفر په لاره مست یم
لکه مست چې سمندر شي

حال مې تور دیو شي خندېږي
بیا مجنون یا قلندر شي

کله پوی وم عقل هېر شي
کله هیڅ په هیڅ هنر شي

کله ورځ وي تروږمې راشي
کله شپه وي ځلاند لمر شي

کله ښه وي لا ښه کېږي
کله بد وي لا بدتر شي

کله زر په ایرو واوړي
کله کاڼې وي سره زر شي

کله ښه کوم چې ښه دي
کله ښه وي واوړي شر شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساز کې سوز او سرور نه وي
چې غني راشي ټکر شي

سره خوله ښکلي هلکان وي
په ځوانۍ واوړي ببر شي

پاچاهان وي پاچاهي کا
پر سبا پرېوځي بزګر شي

خدای چې قهر ورته وکړي
مېږۍ هغه وخت وزر شي

جوړ ځان هله مالومېږي
چې مرض پرې مقرر شي

مینه هلته لا خوږه شي
کسي، کسي چې ټکر شي

خود به سترګې شي بې باکه
چې په شونډو یې نظر شي

دا اشنا به په هو راشی
زما دا کله باور شي

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــې د صـــبر روزي وخـــوري
کـــاڼي بـــوټي بـــه ســـره زر شـــي

چـــې پـــه کومـــه کـــوڅي راشـــي
هغـــه ځمکـــه يـــې مـــالګړ شـــي

تـــولې ښـــکلې مـــې خوښـــيږي
ځمکـــه ســـتوري دې خبـــر شـــي

يـــوه دنيـــا مينـــه دې راکـــړي
پريـــږده هلـــه دې ســـحر شـــي

کلـــه نرمـــې نرمـــې شـــپې وي
بيـــا شـــډل شـــډل شـــي غـــر شـــی

اصـــولې لـــه کرکـــې تښـــتي
خـــدای ګـــو مينـــه کـــې رهبـــر شـــي

***

هرات

۲۰۱۴/۰۵/۳۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند

ژونــــد د وینـــو تویـــول دي
د یـــخ لمـــر تـــه ایښـــودل دي

ســـر تـــر ســـره لـــوبې لـــوبې
ســـاه قفـــس کـــې بنـــدول دي

د نـــانځکو ښـــکلي ښـــار کـــې
ماشـــومانو تېـــر ایســـتل دي

یـــوه مســـکا ټـــولې ژړاوې
پـــه وعـــدو مېینېـــدل دي

***

کابل پوهنتون/ پښتو څانګه
۱۳۸۶/۳/۲۷

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډ ژوندليک

جمال ناصر اصولي د نوروز خان اصولي زوی په ۱۳۵۹ل کال د خوست ولايت تڼيو ولسوالۍ دره ګي کلي کې زيږېدلی دی.
ښوونځی يې د کابل په عبدالهادي داوي لېسه او فراغت يې د خوست غرغښت عالي ليسې څخه دی.
ليسانس يې د کابل پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي پښتو څانګه کې کړی او له همدې ځايه يې د ماسترۍ سند هم تر لاسه کړی دی.
ښاغلي اصولي په خصوصي او دولتي ارګانونو کې په لوړو بستونو کار کړی دی، د نوې ځوانۍ پېر يې په روسيه او انګلستان کې تېر کړی او د نړۍ اته دېرش هېوادونو ته يې سفرونه کړي دي.
د شاعرۍ تر څنګ ليکوالي او سياسي شننې هم کاندي چې ډېر کله د هېواد په ټلوېزيونونو کې د هېواد په سياسي حالاتو د شنونکي په توګه را ځرګندېږي...
تر دې کتاب وړاندې د ښاغلي اصولي دوه نور اثار هم د چاپ په پساله پسولل شوي چې يو يې (**سياسي جګړې**) د ښاغلي اصولي مرکې او شننې دي او بله يې لومړۍ شعري ټولګه ده چې (**د پردېسي ترورمې**) نومېږي او دويمه شعري ټولګه (**درد**) يې دادی ستاسې په لاسونو کې ده.
اصولي صيب ته د ليکوالۍ، شاعرۍ او وطن ته د خدمت په ډګر کې د زښتو ډېرو برياوو دعا غواړی يم.

درنښت مو په برخه شه

سپين سهار

دانش خپرنځی - کابل

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library